

РЕШЕНИЕ № 143

град Перник, 29 ноември 2010 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд, град Перник, първи касационен състав,
в открито съдебно заседание на 10 ноември, две хиляди и десета
година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:	Игнат Георгиев
ЧЛЕНОВЕ:	1.Светлана Димитрова 2.Емилия Иванова

При секретаря И.И. и с участието на прокурор Стефанова,
като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД №
159/2010 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно
процесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба на Й.С.Й. *** и ЕГН:
*****, против решение № 499/16.07.2010 г.,
постановено по НАХД № 617, по описа за 2010 г. на Районен съд-
Перник, с което е потвърдено наказателно постановление №197/10
от 10.03.2010 г., издадено от Началник на сектор "ПП" към ОД
на МВР- Перник. С така потвърденото наказателно постановление
на Й.С.Й., за нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДвП и на основание
чл. 182,ал.1,т.5 от ЗДвП, са наложени следните административни
наказания: "глоба" , в размер на 200 лв. и "лишаване от право"
да управлява МПС за срок от 2(два) месеца.

В касационната жалба се излагат аргументи за
незаконосъобразност на така постановеното решение, като се
моли за неговата отмяна. В касационната жалба се сочи, че
районният съд неправилно е приел за годно доказателство
резултатите от показанията на използвано техническо средство-
радар ТЕ.-4 №101, което техническо средство според него,
актосъставителите по ЗДвП нямат право да използват. Основание
за това си твърдение жалбоподателят намира в разпоредбата на
чл. 162,ал. 2, т. 6 от ЗДвП.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР- Перник, редовно призован,
не изпраша представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова дава
заклучение, че жалбата е неоснователна и решението на
първоинстанционния съд следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, приема за установено от фактическа и празна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се и дължи нейното разглеждане по същество.

Касационният съд, след като провери правилността на решението намира, че е жалбата е неоснователна. Изложените касационни доводи не се подкрепят от доказателствата, събрани и обсъдени поотделно и в съвкупност от районния съд.

Настоящата инстанция, извършвайки служебна проверка, не констатира пороци на съдебния акт, свързани с неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да налагат отмяната му.

Районният съд е приел, че обжалваното НП е законосъобразно и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Районният съд е възприел фактическата обстановка по делото, от данните внесени чрез: показанията на свидетеля по АУАН Емил Хр. Костурков, ка свидетеля Мая Тонева, доведена от жалбоподателя, АУАН, писмо от ОД на МВР- Перник във връзка с установената техническа пригодност на използвания радар, както и разпечатка №101/97 от дата 17.01.2010 г. от техническо средство "Радар- ТК4" 101/97 за регистрираното нарушение.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Установено е, че на 17.01.2010 г., около 14.55 часа Й.Й., водач на МПС- товарен автомобил, в гр. Перник, след пътен знак указващ начало на населено място, се движи със скорост 98 км/ч. (надвишаваща максимално допустимата с 48 км/ч), засечена с техническо средство "Радар ТЕ 4" . Вследствие това на Й. е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка и на база на представените и събрани по делото доказателства, Районен съд- Перник е приел, че последните, преценени поотделно и в съвкупност са непротиворечиви и изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства. Поради тези съображения въззивният съд е приел за безспорно установено констатираното в АУАН нарушение на ЗДвП, а издаденото въз основа на него НП е потвърдил като правилно и законосъобразно.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на Районен съд- Перник.

В преценката си дали да издаде наказателно постановление административно наказващият орган се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 21, ал.1 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за верни до доказване на противното. В

този смисъл съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Съобразно това и съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН нарушителят е идентифициран, извършил е деянието, извършил го е виновно и това е установено по безспорен начин з АУАН- жалбоподателят се е движил със скорост надвишаваща с 48 км/ч допустимата максимална. Били са налице условия за ангажиране на административна наказателка отговорност.

Относно твърдението на жалбоподателя за незаконосъобразност на НП и оттам на въззивното решение, във връзка с неспазване разпоредбата на чл. 165, а л. 2, т. б от ЗДвП, настоящият съдебен състав счита същото за неоснователно. Посоченият текст на ЗДвП регламентира правото на службите на МВР при, и за установяване на нарушения на ЗДзП, да използват технически средства или системи, записващи дата, точен час на нарушението и регистрационен номер на моторното превозно средство и не съдържа задължение установяването на скоростта да се извършва със средства за измерване, притежаващи кумулативно всички посочени характеристики, вкл. и възможност за заснемане на регистрационния номер на МПС. Следва да се има още предвид, че средствата за измерване и процедурата по тяхното одобряване е регламентирана в Закона за измерванията. Радарният скростомер, катс одобрено средство за измерване, е регламентиран в чл. 745 и сл. от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, където е предвидено, че този тлп скоростомери са предназначени за контрол на скоростта на МПС, чрез възпроизвеждане ефекта на "Доплер". Единственото изискване към радарните скоростомери, установено в Наредбата по отношение на данните, съдържащи се в регистрираните с тях резултати при извършено измерване е относно: дата и час на измерването, измерена скорост и посока на движение на МПС. Не е поставено изискване същите да могат да записват регистрационния номер на автомобила. Следва да се има още предвид и че от последната редакция на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП през 2004 г., разпоредбата в този и вид не е променена и в досегашната съдебна практика не имало тълкуване на текста в смисъл, че радарите ТР- 4 не съответстват на изискванията на ЗДвП.

При тези данни се налага изводът, че с поведението си касаторът от обективна и субективна страна е извършил нарушение по чл. 21, а^{^^}. 1 от ЗДвП, поради което правилно и законосъобразно е ангажирана неговата административно наказателна отговорност по чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, каквото е и решението на районния съд.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно V, законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 499/16.07.2010 г, постановено по н,а.х.д № 617/2010 г. на Районен съд, гр. Перник, с което е потвърдено наказателно постановление №197/10.03.2010 г., издадено от Началник на сектор "ПП" към ОД на МВР- Перник, с което на Й.С.Й.,*** за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП к на основание чл. 182, а л. 1, т. 5 от ЗДвП, са наложени административни наказания "глоба" , в размер на 200 (двеста) лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от 2 (два) месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ:1. /П/

2. /П/